

Sygn. akt IC 648/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Alina Gąsior
Protokolant	Beata Gurdziołek

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) z siedzibą w D.

przeciwko D. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej D. W. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) z siedzibą w D. kwotę 80.097,24 (osiemdziesiąt tysięcy dziewięćdziesiąt siedem 24/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości 25 % w stosunku rocznym od dnia 18 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, ale nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, z zaznaczeniem iż odpowiedzialność pozwanej D. W. co do zasądzonej kwoty jest solidarna z pozwaną A. B. (1), w stosunku do której uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Okręgowy w Gdańsku dnia 6 lutego 2015 roku w sprawie I Nc 6/ 15;
- zasądza od pozwanej D. W. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) z siedzibą w D. kwotę 7. 622 (siedem tysięcy sześćset dwadzieścia dwa) złotych, w tym kwotę 3. 617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z zaznaczeniem , iż kwota 4. 637,04 (cztery tysiące sześćset trzydzieści siedem 04/ 100) złotych jest zasądzona solidarnie od pozwanej D. W. i pozwanej A. B. (1) w stosunku do której uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Okręgowy w Gdańsku dnia 6 lutego 2015 roku w sprawie I Nc 6/ 15.

Sygn. akt I C 648/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 18 czerwca 2014 roku w postępowaniu elektronicznym do Sądu Rejonowego w Lublinie powód Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa (...) z siedzibą w D. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych D. W. i A. B. (1) kwoty 80.097,24 zł. wraz z odsetkami umownymi 25% rocznie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty nie więcej niż czterokrotność stopy lombardowej NBP oraz o zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzone roszczenie wywodzi się z umowy pożyczki zawartej w dniu 10 sierpnia 2012 roku, która wobec niespłacania poszczególnych rat została wypowiedziana w dniu 6 lutego 2014 roku, o czym pożyczkobiorca i poręczyciel zostali powiadomieni.

Postanowieniem wydanym dnia 20 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni.

Postanowienie wydanym dnia 14 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Lublinie zmienił postanowienie z dnia 14 listopada 2014 roku i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym dnia 6 lutego 2015 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku nakazał pozwanym D. W. i A. B. (1) aby zapłaciły solidarnie powodowi Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w D. kwotę 80.097,24 zł. z odsetkami umownymi w wysokości 25 % rocznie od dnia 18 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego oraz kwotę 4.637,04 zł. tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 3.617 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie czternastu dni od daty doręczenia nakazu zapłaty albo wnieśli w tymże terminie sprzeciw.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwane wniosły sprzeciw.

Postanowieniem wydanym dnia 8 kwietnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku odrzucił sprzeciw pozwanej A. B. (1) jako wniesiony po terminie. Jednocześnie postanowieniem wydanym również w dniu 8 kwietnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku sprawę przeciwko D. W. przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana D. W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania od powoda na rzecz pozwanej.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła zarzut niewłaściwości Sądu Okręgowego w Gdańsku, poza tym wskazała, że pełnomocnik powoda nie wykazał należyte swoje umocowanie do działania w imieniu powoda, ponieważ nie dołączył do pozwu odpisu z KRS powoda, z którego wynikałoby, że w dniu udzielania pełnomocnictwa, osoby podpisane na dokumencie pełnomocnictwa były uprawnione do reprezentacji powoda.

Pełnomocnik pozwanej wskazał ponadto, że umowa o kredyt konsumencki będąca podstawą roszczenia powoda jest z mocy prawa nieważna, ponieważ została zawarta z naruszeniem zasad reprezentacji powoda. Mianowicie przedmiotową umowę zawarły w imieniu powoda M. O. i M. G., przy czym M. G. nie była, zdaniem pozwanej, uprawniona do reprezentacji powoda. Powoduje to bezwzględną nieważność umowy z mocy samego prawa. Pozwana wskazała również, że powód niewystarczająco udowodnił istnienie swojego roszczenia, ponieważ powołane przez niego dowody nie stanowią dokumentów, lecz co najwyżej kopie i pozwana kwestionuje prawdziwość dowodów, na które powołuje się powód.

W odpowiedzi na sprzeciw wniesionej w dniu 24 czerwca 2015 roku pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie zawarte w pozwie, podnosząc że sprzeciw pozwanej pozbawiony jest jakiegokolwiek podstawy faktycznej i prawnej.

Odnosząc się do zarzutu nieważności umowy pełnomocnik powoda wskazał, że M. G., której zdolność do występowania w imieniu powoda została zakwestionowana, zasiadała w jego zarządzie w okresie od 2003 roku do 2013 roku, a zatem w dniu 8 października 2012 roku, tj. w dniu zawarcia umowy była umocowana do składania oświadczeń w imieniu powoda.

Jednocześnie powód wskazał, że dołączony przez niego pełny odpis z KRS powoda potwierdza prawidłowość reprezentacji powoda podczas udzielania umocowania pełnomocnikowi powoda. Pełnomocnictwo załączone do akt sprawy zostało udzielone przez upoważnione do tego osoby w imieniu powoda.

Odnosnie zarzutu nieudowodnienia swojego roszczenia przez załączenie do pozwu jedynie kopii dokumentów, to powód wskazał, że Sąd otrzymał uwierzytelnione kopie dokumentów, poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda, a ciężar dowodu obejmujący udowodnienie swojego roszczenia istnieje właśnie w stosunku do Sądu, nie zaś do strony przeciwnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 2012 roku pomiędzy powodem a pozwaną A. B. (1) została zawarta umowa pożyczki nr (...)/, (...) na podstawie której pozwana otrzymała kwotę 105.000 zł. Pozwana zobowiązana była do zwrotu powyższej kwoty wraz z odsetkami umownymi, w 60 ratach zgodnie z harmonogramem załączonym do umowy.

W dniu zawarcia umowy pożyczki pozwana D. W. złożyła pisemne oświadczenie jako poręczyciel, w którym zobowiązała się do wykonania zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki na wypadek jej niewykonania przez pożyczkobiorcę.

Wobec nie spłacania rat w terminach wynikających z harmonogramu, pozwana A. B. (1) została wezwana do zapłaty zaległych rat wraz z odsetkami, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, o czym został również poinformowany poręczyciel - D. W.. Wobec niezapłacenia zaległych rat, umowa pożyczki została wypowiedziana w dniu 6 lutego 2014 roku. Zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy pożyczki zostało wysłane do obu pozwanych. Mimo otrzymania zawiadomienia zaległe raty i pozostała kwota udzielonej pożyczki nie została zapłacona.

(dowód: kserokopia umowy pożyczki – k. 26- 30, oświadczenie poręczyciela – k. 31, harmonogram spłaty pożyczki – k. 33, 34, wezwanie do zapłaty, powiadomienie wraz z dowodem nadania – k. 45, 46,47, zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy wraz z dowodem nadania – k. 49,50,51)

Umowa pożyczki w imieniu powoda została zawarta przez M. O. i M. G. – wiceprezesów zarządu powodowej spółki.

(dowód: umowa pożyczki – k. 26 – k. 30, odpis pełny z KRS powoda – k. 97 – k. 102)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych dowodów.

Sąd zważył co następuje

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Niniejszym pozwem powód dochodzi wymagalnego roszczenia wynikającego z umowy pożyczki zawartej w dniu 10 sierpnia 2012 roku pomiędzy A. B. (1) a Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową (...) w D., której poręczycielem była pozwana D. W..

Przede wszystkim należy zauważyć, że pozwana D. W., będąca poręczycielem wskazanej umowy nie kwestionuje samego faktu zawarcia umowy, następnie jej wypowiedzenia i stanu zaległości, natomiast podnosi zarzuty formalne, które w jej ocenie rzutują na ważność umowy, a w konsekwencji na odpowiedzialność pozwanej.

Odnosząc się do zarzutu pozwanej, iż umowa pożyczki została zawarta przez osoby nieupoważnione do reprezentacji powoda, a w szczególności że takiego uprawnienia nie posiadała M. G. należy zauważyć, że z odpisu KRS powoda złożonego przez pełnomocnika wynika, że w dacie zawarcia umowy, M. G. była wiceprezesem zarządu i była upoważniona do reprezentacji powoda. Podobne uprawnienie przysługiwało M. O., również pełniącej funkcję wiceprezesa zarządu powodowej spółki.

W kontekście przytoczonych okoliczności, zarzut pozwanej dotyczący nieważności umowy pożyczki i udzielonego poręczenia jest chybiony.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu, a dotyczącego pełnomocnictwa w niniejszym postępowaniu należy wskazać, że pełnomocnik wraz z pozwem przedłożył pełnomocnictwo upoważniające go do działania w imieniu powoda, przy czym zostało ono podpisane przez osoby upoważnione do reprezentacji powoda, a mianowicie B. S. i A. B. (2), które zgodnie z odpisem z KRS powoda posiadają upoważnienie do jego reprezentacji. W świetle powyższego i ten zarzut pełnomocnika pozwanej okazał się, zdaniem Sądu niezasadny.

Trzecim zarzutem strony pozwanej było podniesienie okoliczności, iż powód niedostatecznie udowodnił istnienie zobowiązania pozwanych, ponieważ powołane przez niego dowody zostały przedstawione w kserokopiach.

W ocenie Sądu zarzut ten nie znajduje potwierdzenia, ponieważ wraz z pozwem powód przedłożył uwierzytelnione przez pełnomocnika kopie dokumentów, które w ocenie Sądu nie wymagały przedłożenia oryginałów (art. 250 par. 2 k.p.c.), natomiast jeżeli pozwana kwestionuje prawdziwość dokumentu urzędowego, to na niej spoczywa ciężar udowodnienia tej okoliczności.

Mając na uwadze przytoczone powyżej rozważania Sąd uznał, iż zarzuty strony pozwanej nie zasługują na akceptację.

W ocenie Sądu bezspornym jest, że pozwana D. W. poręczyła pożyczkę udzieloną przez powoda pozwanej A. B. (3), co do której zapadł prawomocny nakaz zapłaty zasądzający kwotę 80.097,24 zł. wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Zgodnie z art. 876 par. 1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał.

Przepis art. 881 k.c. stanowi, że w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny.

Jak już Sąd zaznaczył wcześniej, zawarcie umowy pożyczki i kwota niespłaconego zadłużenia, podobnie jak i wysokość należnych powodowi odsetek nie były przez pozwaną kwestionowane. Z ustaleń Sądu wynika, że wobec niespłacania rat pożyczki, powód wypowiedział umowę pożyczki, zawiadamiając o tym fakcie zarówno dłużnika jak i poręczyciela i przedstawiając wysokość zadłużenia.

Wobec powyższego i nie spłacenia dochodzonej należności do dnia wydawania orzeczenia Sąd na podstawie art. 876 par. 1 k.c. i art. 881 k.c. w związku z art. 471 k.c. orzekł jak w punkcie 1 – ym wyroku.

Zgodnie z wyliczeniami powoda, niekwestionowanymi przez pozwaną od dnia 5 listopada 2013 roku, tj. od daty popadnięcia w zwłokę z płatnością rat, powód, zgodnie z zawartą umową naliczał odsetki umowne od niespłaconej kwoty udzielonej pożyczki, które wynosiły 25 % w skali roku. Odsetki te zostały zasądzone zgodnie z żądaniem od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 18 czerwca 2014 roku.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę złożyły się: opłata od pozwu wynosząca 4.005 zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł. i opłata skarbową za pełnomocnictwo wynosząca 17 zł.

Na podstawie art. 105 par. 2 k.p.c. Sąd zaznaczył, kwota 4.637,04 zł. jest zasądzona solidarnie z pozwaną A. B. (1).